

“मीठे बच्चे- यो अनादि अविनाशी बनी-बनाऊ ड्रामा हो, यसमा जो दृश्य बित्यो, त्यो फेरि कल्पपछि नै दोहोरिन्छ, त्यसैले सधैं निश्चिन्त होऊ ।”

प्रश्न:- यो दुनियाँ आफ्नो तमोप्रधान अवस्थामा पुगेको छ, त्यसको निशानी के हो ?

उत्तर:- दिन-प्रतिदिन उपद्रव (उत्पात) भइरहन्छ, कति घमासान भइरहेको छ । चोरहरूले कसरी मार-पीट गरेर लुटेर लैजान्छन् । विना मौसम बर्सात हुन्छ । कति नोक्सान हुन्छ । यी सबै तमोप्रधानताका निशानी हुन् । तमोप्रधान प्रकृतिले दुःख दिइरहन्छ । तिमी बच्चाहरू ड्रामाको रहस्यलाई जान्दछौ, त्यसैले भन्दछौ नथिंग न्यु ।

ओम् शान्ति । अहिले तिमी बच्चाहरूमाथि ज्ञानको वर्षा भइरहेको छ । तिमी हौ संगमयुगी र बाँकी जो पनि मनुष्य छन् ती सबै हुन् कलियुगी । यस समय दुनियाँमा अनेक मत-मतान्तर छन् । तिमी बच्चाहरूको त एक मत छ । भगवान् बाट नै एक मत मिल्छ । अन्य व्यक्तिहरू भक्तिमार्गमा जप-तप-तीर्थ आदि जे गर्छन् उनले सम्भन्छन्- यी सबै भगवान्सँग मिल्ने मार्ग हुन् । उनीहरू भन्दछन्- भक्तिपछि नै भगवान् मिल्छ । तर उनीहरूलाई भक्ति कहिले शुरू हुन्छ र कहिलेसम्म चल्छ, यो कुरा थाहा छैन । केवल भन्दछन्- भक्तिबाट भगवान् मिल्छ, यसैले अनेक प्रकारका भक्ति गर्दै आउँछन् । यो पनि स्वयं सम्भन्छन्- परम्परादेखि नै हामी भक्ति गर्दै आएका हौ । एक दिन भगवान् अवश्य मिल्छ । कुनै न कुनै रूपमा भगवान् मिल्नु हुन्छ । के गर्नुहुन्छ ? अवश्य सद्गति गर्नुहुन्छ किनकि उहाँ हुनुहुन्छ नै सर्वका सद्गति दाता । भगवान् को हुनुहुन्छ, कहिले आउनुहुन्छ यो पनि जान्दैनन् । भिन्न-भिन्न प्रकारले महिमा र गायन गर्छन् । भन्दछन्- भगवान् पतित-पावन हुनुहुन्छ, ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ । ज्ञानबाट सद्गति हुन्छ । यो पनि जान्दछन्- भगवान् निराकार हुनुहुन्छ । जसरी हामी आत्मा पनि निराकार हौ, पछि शरीर लिन्छौ । हामी आत्माहरू पनि बाबाको पासमा परमधाममा रहन्छौ । हामी यहाँका निवासी होइनौ । कहाँका निवासी हौ, यो पनि यथार्थ रूपले बताउँदैनन् । कोही त सम्भन्छन्- हामी स्वर्गमा जान्छौ । अब सीधै त स्वर्गमा कोही पनि जाँदैनन् । कोही फेरि भन्छन्- ज्योति ज्योतमा समाहित हुनेछौ । यो पनि गलत हो । आत्मालाई नै विनाशी बनाइदिन्छन् । मोक्ष पनि हुन सक्दैन । जबकि भन्छन् पनि- बनी-बनाऊ... यो चक्र घुमिरहन्छ । इतिहास-भूगोल दोहोरिन्छ । तर चक्र कसरी घुम्छ, यो जान्दैनन् । न चक्रलाई जान्दछन्, न ईश्वरलाई जान्दछन् । भक्तिमार्गमा कति भड्किन्छन् । भगवान् को हुनुहुन्छ, यो तिमीले नै जान्दछौ । भगवान् लाई फादर (बाबा) पनि भन्छन् भने बुद्धिमा याद आउनुपर्छ नि । लौकिक फादर त छन् तर पनि हामी उनलाई याद गर्छौ । त्यसैले दुई पिता हुनुभयो- लौकिक र पारलौकिक । उहाँ पारलौकिक बाबासँग मिल्नको लागि यति धेरै भक्ति गर्छन् । उहाँ परलोकमा रहनुहुन्छ । निराकार दुनियाँ पनि छ अवश्य ।

तिमीले राम्ररी जान्दछौ- मनुष्य जति पनि कार्य गर्छन् त्यो सबै हो भक्तिमार्ग । रावण राज्यमा भक्ति नै भक्ति हुँदै आएको छ । ज्ञान हुन सक्दैन । भक्तिबाट कहिल्यै सद्गति हुन सक्दैन । सद्गति गर्ने बाबालाई याद गर्छन् भने अवश्य उहाँले कुनै समय आएर सद्गति गर्नुभएको थियो । तिमी जान्दछौ- यो बिलकुल तमोप्रधान दुनियाँ हो । सतोप्रधान थियो अहिले तमोप्रधान छ, कति उत्पात (उपद्रव) भइरहन्छ । धेरै घमासान भइरहेको छ । चोरले पनि लुटेरिन्छन् । कसरी-कसरी मार-पीट गरेर चोरले पैसा लुटेर लान्छन् । यस्ता-यस्ता औषधी पनि छन् जो सुँघाएर बेहोश गरिदिन्छन् । यो हो रावणराज्य । यो धेरै ठूलो बेहदको खेल हो । यसलाई पूरा घुम्न ५ हजार वर्ष लाग्छ । खेल पनि ड्रामा जस्तै छ । नाटक भनिदैन । नाटकमा त मानौ कोही कलाकार (एक्टर) बिमारी पर्छ भने फेरबदल गर्छन् । यसमा त यो कुरा हुन सक्दैन । यो त अनादि ड्रामा हो नि । मानौ कोही बिमारी हुन्छ भने भनिन्छ यस्तो बिमारी हुने पनि ड्रामामा पार्ट छ । यो अनादि बनी-बनाऊ छ । अरू कसैलाई तिमीले ड्रामा भन्यौ भने त अलमलमा पर्छन् । तिमी जान्दछौ- यो बेहदको ड्रामा हो । कल्पपछि पनि यिनै कलाकार हुन्छन् । जसरी अहिले वर्सात आदि पर्छ, कल्पपछि फेरि पनि यस्तै पर्नेछ । यही उत्पात (उपद्रव) हुन्छ । तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- ज्ञानको बर्सात त सबैमा पर्न सक्दैन, तर यो आवाज त सबैको कानसम्म अवश्य जान्छ- ज्ञानसागर भगवान् आउनुभएको छ । तिम्रो मुख्य हो योग । ज्ञान पनि तिमी सुन्दछौ, बाँकी बर्सात त सारा दुनियाँमा पर्छ ।

तिम्रो योगबाट स्थायी शान्ति हुन्छ । तिमी सबैलाई सुनाउँछौ— स्वर्गको स्थापना गर्न भगवान् आउनुभएको छ, तर यस्ता पनि धेरै छन् जो आफूलाई भगवान् सम्झन्छन्, त्यसैले तिमीलाई फेरि कसले मान्छन् । त्यसैले बाबा सम्झाउनु हुन्छ करोडौंमा कोही निस्कन्छन् । तिमीहरूमा पनि नम्बरवार नै जान्दछन् । भगवान् बाबा आउनुभएको छ । बाबाबाट त वर्सा लिनुपर्छ नि । कसरी बाबालाई याद गर्न सकिन्छ, त्यो पनि सम्झाइएको छ । आफूलाई आत्मा सम्झ । मनुष्य त देह-अभिमानी बनेका छन् । बाबा भन्नुहुन्छ— म आउँछु नै तब, जब सबै मनुष्य आत्माहरू पतित बन्दछन् । तिमी कति तमोप्रधान बनेका छौ । अब म आएको छु तिमीलाई सतोप्रधान बनाउन । कल्प पहिला पनि मैले तिमीलाई यसरी नै सम्झाएको थिएँ । तिमी तमोप्रधानबाट सतोप्रधान कसरी बन्छौ ? केवल मलाई याद गर । म आएको छु तिमीलाई आफ्नो र रचनाको परिचय दिन । उहाँ पितालाई त सबैले याद गर्छन् नै रावण राज्यमा । आत्माले आफ्नो पितालाई याद गर्छ । बाबा हुनुहुन्छ नै अशरीरी । बिन्दु हुनुहुन्छ नि । उहाँको नाम राखिएको छ । तिमीलाई भनिन्छ शालिग्राम र बाबालाई भनिन्छ शिव । तिमी बच्चाहरूको नाम शरीरमा पर्छ । बाबा त हुनुहुन्छ नै परम आत्मा । उहाँले शरीर त लिनु पर्दैन । उहाँले यिनमा प्रवेश गर्नुभएको छ । यो ब्रह्माको तन हो, यिनलाई शिव भनिदैन । आत्मा नाम त तिम्रो छँदै छ, फेरि तिमी शरीरमा आउँछौ । उहाँ परम आत्मा हुनुहुन्छ सबै आत्माहरूका पिता । त्यसैले सबैका दुई पिता भए । एक निराकारी, एक साकारी । यिनलाई फेरि अलौकिक अनौठो बाबा भनिन्छ । कति धेरै बच्चाहरू छन् । मनुष्यलाई यो समझमा आउँदैन— प्रजापिता ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू यति धेरै छन्, यी के हुन् । कुन प्रकारको यो धर्म हो । बुझ्न सक्दैनन् । तिमी जान्दछौ— यी कुमार-कुमारी प्रवृत्ति मार्गको अक्षर हो नि । माता, पिता, कुमारी र कुमार । भक्तिमार्गमा तिमी याद गर्छौ— तुम मात-पिता... अहिले तिमीलाई माता-पिता मिल्नुभएको छ, तिमीलाई गोदमा लिनुभएको छ । सत्ययुगमा गोद लिइदैन । त्यहाँ गोद (एडाप्शन) को नाम नै हुँदैन । यहाँ फेरि पनि नाम छ । उहाँ हुनुहुन्छ हृदका पिता, यहाँ हुनुहुन्छ बेहदका बाबा । बेहदको गोद (एडाप्शन) हो । यो रहस्य धेरै गहन सम्झनुपर्ने छ । तिमीहरूले पूर्ण रूपले कसैलाई पनि सम्झाउँदैनौ । पहिला-पहिला कोही भित्र आउँछन् र भन्छन् गुरुको दर्शन गर्न आएका हौं । तिमीले भन— यो कुनै मन्दिर होइन । बोर्डमा हेर्नुहोस् के लेखिएको छ । ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू धेरै छन् । यी सबै प्रजापिताका बच्चाहरू हुन् । प्रजा त तपाईं पनि हुनुहुन्छ । भगवान्ले सृष्टि रचनुहुन्छ, ब्रह्मा मुख कमलद्वारा हामीलाई रचनुभएको छ । हामी हौं नै नयाँ सृष्टिका, तपाईं हुनुहुन्छ पुरानो सृष्टिको । नयाँ सृष्टिको बनिन्छ नै संगम युगमा । यो हो पुरुषोत्तम बन्ने युग । तिमीहरू संगमयुगमा खडा भएका छौ, तिनीहरू कलियुगमा खडा छन्, मानौं विभाजन (पार्टीशन) भएको छ । आजकल त हेर कति विभाजन छ । हरेकले धर्मकाले सम्झन्छन्— हामी आफ्ना प्रजाहरूलाई सम्हाल्छौं, आफ्नो धर्मलाई, साथीहरूलाई सुखी राख्नेछौं । यसैले हरेकले भन्छन्— हाम्रो राज्यबाट यो चीज बाहिर नजाओस् । पहिले त राजाका सारा प्रजामाथि हुकुम चल्थ्यो । राजालाई माता, पिता, अन्नदाता भन्दथे । अहिले त राजा-रानी कोही छैनन् । बेग्ला-बेग्लै टुक्रा (क्षेत्र) भएका छन् । कति उत्पात (उपद्रव) भइरहन्छन् । अचानक बाढी आउँछ, भुकम्प गइरहन्छ, यी सबै हुन् दुःखद् मृत्यु ।

अहिले तिमी ब्राह्मणहरूले सम्झन्छौ— हामी सबै आपसमा भाइ-भाइ हौं । त्यसैले हामी धेरै प्यारले आपसमा मिलेर (क्षीरखण्ड भएर) रहनु छ । हामी एक बाबाका सन्तान हौं, त्यसैले आपसमा धेरै प्यार हुनुपर्छ । राम राज्यमा बाघ र बाखा जो एकदम पक्का दुस्मन हुन् ती पनि सँग-सँगै पानी पिउँथे । यहाँ त हेर घर-घरमा कति झगडा छ । राष्ट्र-राष्ट्रको झगडाले आपसमा नै फुट पर्छ । अनेक मतहरू छन् । अब तिमीहरूले जान्दछौ— हामीले अनेकौं पटक बाबाबाट वर्सा लिएका हौं र फेरि गुमाएका हौं अर्थात् रावणमाथि विजय पाउँछौं र फेरि हाँछौं । एक बाबाको श्रीमतबाट हामी विश्वको मालिक बन्छौं, त्यसैले उहाँलाई उँचभन्दा उँच भगवान् भनिन्छ । सर्वका दुःख-हर्ता, सुख-कर्ता भनिन्छ । अहिले तिमीलाई सुखको बाटो बताइरहनुभएको छ । तिमी बच्चाहरू आपसमा मिलेर रहनुपर्छ । दुनियाँमा आपसमा मतभेद (लुनपानी) छ । एक अर्कालाई मार्न पनि पछि पर्दैनन् । तिमी ईश्वरीय सन्तान त क्षीरखण्ड हुनुपर्छ । तिमी ईश्वरीय सन्तान देवताहरूभन्दा पनि उच्च भयौं । तिमी बाबाका कति मदतगार बन्छौ । पुरुषोत्तम बनाउने मदतगार हौ, त्यसैले यो मनमा आउनुपर्छ— हामी पुरुषोत्तम हौं, के मभित्र त्यो दैवी गुण छ ? आसुरी गुण छ भने ऊ फेरि बाबाको बच्चा कहलाउन सक्दैन । त्यसैले भनिन्छ सतगुरुका

निन्दकले स्थान (ठौर) पाउँदैनन् । ती कलियुगी गुरुहरूले फेरि आफूलाई भनेर मनुष्यहरूलाई डर देखाउँछन् । बाबा बच्चाहरूलाई सम्भाउनुहुन्छ— सपूत बच्चाहरू ती हुन् जो बाबाको नाम प्रसिद्ध (बाला) गर्छन्, क्षीरखण्ड भएर रहन्छन् । बाबा सधैं भन्नुहुन्छ क्षीरखण्ड बन । मतभेद (लूनपानी) मा आएर आपसमा लडाईं भगडा नगर । तिमीहरू यहाँ क्षीरखण्ड बन्नु छ । आपसमा धेरै प्रेम हुनुपर्छ किनकि तिमी ईश्वरीय सन्तान हो नि । ईश्वर अति प्यारा (लवली) हुनुहुन्छ तब त उहाँलाई सबैले याद गर्छन् । त्यसैले तिम्रो आपसमा धेरै प्रेम हुनुपर्छ । नत्र बाबाको इज्जत गुमाउँछौ । ईश्वरका बच्चाहरू आपसमा मतभेद (लूनपानी) कसरी हुन् सक्छन्, फेरि पद कसरी पाउन सक्छन् ? बाबा सम्भाउनुहुन्छ— आपसमा क्षीरखण्ड भएर बस । लून-पानी भयो भने केही पनि धारणा हुँदैन । यदि बाबाको निर्देशनमा चल्दैनौ भने फेरि उँच पद कसरी पाउँछौ ? देह-अभिमानमा आउनाले नै फेरि आपसमा लड्छन् । देही-अभिमानी भएमा केही पनि खिटपिट हुँदैन । ईश्वर बाबा मिल्नुभएको छ त्यसैले फेरि दैवी गुण पनि धारण गर्नु छ । आत्मा, बाबा जस्तो बन्नुपर्छ । जसरी बाबामा पवित्रता, सुख, प्रेम आदि सबै छन्, तिमीहरू पनि बन्नुपर्छ । नत्र उच्च पद पाउन सक्दैनौ । पढेर बाबाबाट उँच वर्सा प्राप्त गर्नु छ, धेरैको जसले कल्याण गर्छ, उही राजा-रानी बन्न सक्छ । बाँकी गएर दास-दासी बन्दछन् । सम्भन त सक्छौ नि— को-को के बन्छन् ? पढ्नेवाला स्वयं पनि सम्भन सक्छ— यस हिसाबबाट मैले बाबाको नाम कति प्रख्यात गर्न सक्छु ? ईश्वरका बच्चाहरू त अति प्यारो (मोस्ट लवली) हुनुपर्छ । जो कसैले पनि देखेर खुशी होऊन् । बाबालाई पनि उनै प्रिय लाग्छ । पहिला घरलाई त सुधार । पहिला घरलाई फेरि पर (अरू)लाई सुधारु छ । गृहस्थ व्यवहारमा कमल फूल समान पवित्र र क्षीरखण्ड भएर बस । कसैले पनि देख्यो भने भनून्— ओहो ! यहाँ त स्वर्ग छ । अज्ञान कालमा पनि बाबाले स्वयं यस्ता घर देखेका छन् । ६-७ बच्चाहरू विवाह गरेर पनि सबै संग-संगै रहन्छन् । सबै बिहानै उठेर भक्ति गर्छन् । घरमा एकदम शान्ति रहेको हुन्छ । यो त तिम्रो ईश्वरीय कुटुम्ब हो । हंस र बकुल्ला संग-संगै रहन सक्दैनन् । तिमी त हंस बन्नु छ । मतभेद भयो भने बाबा खुशी हुनु हुन्न । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीले कति नाम बदनाम गर्छौ । यदि मिलेर रहनौ भने स्वर्गमा उँच पद पाउन सक्दैनौ, धेरै सजाय खान्छौ । बाबाका बनेर फेरि यदि मतभेद भएर रहन्छौ भने सय गुणा सजाय खान्छौ । फेरि तिमीलाई साक्षात्कार पनि भइरहनेछ मैले के पद पाउनेछु ? अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) सधैं ध्यानमा रहोस् — हामी ईश्वरका सन्तान हौं, हामी प्रेमसंग रहनुपर्छ । आपसमा कहिल्यै पनि लूनपानी हुनु छैन । पहिला आफूलाई सुधारु छ, फेरि अरूलाई सुधारने शिक्षा दिनु छ ।
- २) जसरी बाबामा पवित्रता, सुख, प्रेम आदि सबै गुण छन् त्यस्तै बाबा समान बन्नु छ । यस्तो कुनै कर्म गर्नु छैन जसले सतगुरुको निन्दक बनियोस् । आफ्नो चालचलनबाट बाबाको नाम प्रसिद्ध गर्नु छ ।

वरदानः— स्नेहको बाणद्वारा स्नेहमा घायल गर्ने स्नेह र प्राप्ति सम्पन्न लवलीन आत्मा भव

जसरी लौकिकमा कोही कसैको स्नेहमा लवलीन हुन्छ भने चेहराबाट, नयनबाट, वाणीबाट अनुभव हुन्छ यो लवलीन छ— आशिक छ । यस्तो स्टेजमा जब पुग्छौ तब जति आफूभित्र बाबाको स्नेह प्रकट हुन्छ त्यति नै स्नेहको बाणले अरूलाई पनि स्नेहमा घायल गर्छ । भाषणको लिंक सोच्नु, प्वाइन्ट दोहोर्न्याउनु— यो स्वरूप होइन, स्नेह र प्राप्तिको सम्पन्न स्वरूप, लवलीन स्वरूप होस् । अथोरिटी (अधिकारी) भएर बोल्नाले त्यसको प्रभाव पर्छ ।

स्लोगनः— सम्पूर्णताद्वारा समाप्तिको समयलाई समीप ल्याऊ ।